

To je naša swjata epistola na dženšuischu přenju njedzela adventa. Grichiske słowo „epistola“ rěka na serbski pschekozene: „list“, a trjeba so w zyrkwi wošebje sa te teksty abo bibliste wotdželenja, kiž su s listow swjatych japoschtow wsate.

Kak sbudžaze, kak swješelaze je w našej epistoli to Pawole wuprajenje: „Naše sbože je nětk bližsše, hač hdyž my wěrjachmy“, to je, hdyž w starym słubje na njo we wěrje wocakowachmy, abo hdyž wěricž sapočachmy. Wo kotrym sbožu ryczi pak Anjesowj japoschtol? S grichiskeho teksta sjawnje widzimy, so tu swjaty Pawol wo sbožu našeho wumóženja ryczi, wo tym wulkim, wulkim sbožu, k kotrehož czežkemu sažluženju a dobyczu sa naš je Chrystuš Jesuš, Boži jenicžki narodzeny Syn, njebieski stol swojeje wěčneje krasnosće wopušczil a so do našeho kudeho czěka ponižil. Shtó je bjes nami tajki swój njepsczechel, so by wo tute Jesušowe sbože njerodzil? Chzczeli pak teho dželomni bycz, dha šebi k wutrobje bjercze, shtož wam Anjesowa zyrkej w swojej šwěrnosczi se swojimi shtyrimi adventskimi njedzelemi kaž s jennym hłosom pschwoła:

Šotnjeze so na prawe powitanje swojeho Šbóžnika!

To je:

1. Wopomncze, so je tón Anjes blisko;
2. wotpołożcze skutki czěmnosće;
3. woblecžcze so brónje šwětka!

Anježe, Anježe, hdyž šebi my tež prajimy, so so blisko, dha jo nam tola naša wutroba njecha wěricž. Teho dla jo ty nam praj w twojim słowje a w twojim swjatym Duchu. Daj rašchemu wodnychej twojeje bliskosće našu wošadu pscheńcz. — Anježe, Anježe, hdyž šebi my tež pschwołamy: „Wotpołożcze skutki czěmnosće“, dha tola njeposkušajmy. Se swojeje mozy jo tež njesamóžemy. Duž budž ty w naš šlabnych mózuy. S twojej swjatej bliskosću, psches Ducha, kiž powoła, šhromadzi, roššwěczi, wušwjeczi a pschi tebi šdzerži, wušlecž naš našu staru womasanu draštu. Šsmjercž a šud buschtej nam pošlenje dnj minjeneho lěta pschpowjedanej; nětko pschšhadzatej sašo hnada a žiwjenje: pschetož ty so hnada a žiwjenje. S wobojim ty naš šapschimuj,